

Pripravuje sa Slovensko na ďalší historický zlom? Aj tomu najmierumilovnejšiemu národu pri zatlačení do kúta prepne a zákon-nezákon, zlynčuje politikov diktátorov

- CZ24 News | 14. června 2020

SLOVENSKO: „Zmráka sa, stmieva sa, k noci sa chýli.“ Náš veľký básnik Ivan Krasko písal v roku 1909. Vtedy sa zmrákal nad Slovenskom: prenasledovanie slovenských vlastencov, ich kriminalizácia, väznenie, hrozba straty identity a zánik národa v mnohonárodnostnom superštáte Rakúsko – Uhorsko. Hrozí nám znova to isté? Aké sú hlavné hrozby („politicky korektne“ výzvy) pre Slovensko? Opäť stojíme pred zlomovým historickým momentom? Sme na neho vôbec pripravení?

Máme premyslenú vnútornú a zahraničnú stratégiu? Vychádza z realistického zhodnotenia ekonomickej a politickej situácie doma a v zahraničí? Alebo ako obyčajne slepo a otrocky opakujeme práve populárne poučky? Teraz sú to zdanlivo večné pravdy hlásané v Bruseli a vo Washingtone. Včera sa chodilo po rozumy do Moskvy a ešte aj dnes do Prahy. A predtým to bola Budapešť alebo Viedeň. Prečo je to stále tak?

Mnoho tzv. slovenských politikov má chabú predstavu o tom, čo sa reálne deje vo svete. Veľa z nich tak ešte vie čo sa odohráva v jeho meste alebo regióne. A ten čo vidí celé Slovensko, no to je pán politik! Sú aj výnimky. Ale tí sú častokrát namyslení a myslia si že sú občanmi sveta a hanbia sa za svoj slovenský pôvod.

Slovensko je po voľbách a pomaly aj koronakríze. Ako už býva na Slovensku zvykom, voľby rozhodli média, peniaze, profesionálny marketing, otvorená demagógia a nereálne sľuby. „Sľuby sa sľubujú, blázni sa radujú“, hovorí slovenská ľudová múdrosť. Čo sa týka porazených, v prípade bývalej vládnucej koalície k tomu prispeli hlavne také rozšírené neduhy ako korupcia a rodinkárstvo a tiež politický oportunizmus a dvojtvárnosť. Jedny heslá na Slovensku, iné hlasovanie v parlamente a tiež protichodné činy v „Bruseli“.

Keď sa činy rozchádzajú so skutkami a je snaha byť zadobre s každým (aj s otvoreným oponentom ako napríklad politické mimovládne organizácie), potencionálny sympatizant je zmätený a častokrát sa cíti byť zradeným. Jedna vec je elementárna slušnosť ku každému (aj k oponentovi). Len slušnosť si netreba plietať s oportunizmom, ktorý je právom považovaný za bezcharakternosť. V prípade veľkého množstva „pronárodných“ strán a stráničiek významnú úlohu zohrala tradičná hašterivosť, dogmatizmus, egoizmus, obmedzenosť a pocit výlučnosti a falošného monopolu na pravdu. Výsledkom bola neschopnosť ísť na kompromisy a racionálne sa dohodnúť.

Ale mnohí Slováci si vo voľbách nevolia kompetentných odborníkov, ktorí budú presadzovať slovenské národnostné záujmy, ale za pomoci mainstreamových médií si volia mediálnu celebritu alebo „Super Star“. Pritom väčšina médií vyvoláva nevraživosť, vášne a nenávisť medzi Slovákmi. Potom je ľahšie ovládať Slovákov. Väčšina médií nemá pozitívnu agendu.

Divide et impera (rozdeľ a panuj) je staré známe rímske heslo. A problém na Slovensku je, že ľudia aj politici sa vybíjajú vo vzájomnej nenávisti a urážaní a málokto si uvedomujú ako nehorázne sú manipulovaní médiami a politickými mimovládkami, platenými a kontrolovanými zo zahraničia.

Veľa ľudí a hlavne mladí ľudia, ktorým škola a média dôkladne premyli mozog, hlasujú „proti sebe“ a svojim skutočným záujmom a postojom.

Slovensko je stále väčšinovo konzervatívne a vyznáva tradičné európske hodnoty, ktoré sú v kontraste s dnes propagovanými tzv. novými „európskymi“ hodnotami ako fanatický multikulturalizmus, podpora nekontrolovanej migrácie z nám kultúrne cudzích častí sveta, rozvrat tradičnej morálky a rodiny (LGBTI agenda, Gender agenda, rodič 1, rodič 2) alebo militantný útok na kresťanstvo.

Paradoxne napriek tomu Slováci si stále a stále zvolia ľudí, ktorí okamžite po voľbách zabudnú na ich deklarované tradičné hodnoty, sľuby a postoje.

Tak napríklad väčšina je zatiaľ za dobré vzťahy s Ruskom a slovanským svetom, ale v praxi sme povolili prelety lietadiel NATO ísť bombardovať Srbsko (Juhoslávia) a vysielame vojakov na ruskú hranicu. Je dobré si napríklad pripomenúť, že ani Švajčiarsko, ani Rakúsko v roku 1998 povolenie na prelety nedali. Pre nich ani dnes Rusko nie je nepriateľom. Ale tak to vyzerá, že pre Slovensko je.

V médiach sa ostošesť opakuje, že Slovensko je demokratická krajina. Naozaj? Doteraz sa všetci „experti“ smiali keď si niekto dovolil mať iný názor. Najnovšie ale je to horšie, lebo namiesto vecnej diskusie ho vyhlásia za konšpirátora alebo najnovšie ho chcú rovno posadiť do väzenia za „hoaxy (po slovensky výmysel), extrémizmus, fašizmus, xenofóbiu, vyvolávanie rasovej alebo náboženskej nenávisti“ alebo dokonca už aj nejaké čísla nejakého neznámeho pomätenca z USA. Už sú na to aj nové trestné paragrafy.

Nastupuje nová totalita? Asi áno. Veď v poslednom čase sa už pomaly stáva „normálnym“ obviňovať a odsudzovať rôznych vydavateľov, politikov ale aj profesorov za tzv. „trestnú činnosť“ hanobenia národa, rasy a presvedčenia alebo podnecovania k národnostnej, rasovej a etnickej nenávisti. Vyjadrenie názoru je trestný čin? Porovnateľný s vraždou alebo teroristickým útokom? Kde je ústavou garantované právo na slobodu slova a prejavu? Nie sú už vznesené obvinenia a odsúdenia porušením tohto práva? Čo tak páni poslanci zrušiť tie tri roky staré „náhubkové zákony“? Veď časť poslancov dnešnej koalície hlasovala vtedy proti a iní sa zdržali. Už ste zabudli, čo ste vtedy hovorili?

Hoci sa fanatickí tzv. liberáli (ktorí nemajú nič spoločné so zakladateľmi skutočného liberalizmu ako John Locke a John Stuart Mill, ktorí na rozdiel od tých dnešných bojovali za slobodu slova a vyjadrovania) nedostali do parlamentu, fakticky ale už ovládajú média, politické mimovládky, školstvo a sú na najlepšej ceste pod heslom „očisty“ ovládnuť aj prokuratúru a súdnictvo.

Nie každý v koalícii, ale aj opozícii si uvedomuje aký je ich konečný cieľ fanatických liberálov. Uzamknúť kruh a dostať pod kontrolu všetky dôležité nástroje na efektívne ovládanie štátu nezávisle od toho ktorá koalícia bude práve u moci.

V USA v situácii otvorenej Trumpovej vzbury proti systému – tento systém tam volajú „Deep State“, hĺbkový štát. To jest tí ktorí štát kontrolujú z pozadia. To ale vôbec neznamená, že sa nemá bojovať proti skorumpovaným politikom, sudcom a prokurátorom. Len niekedy pod páčivými heslami sa odstránia aj čestní, nezávislí a nepohodlní. A ovládané davy nadšene a aj úprimne tleskajú.

Problém je aj čiastočne čisto slovenský. Vzájomná nevraživosť a nenávisť spôsobuje to, že pomaly nikto sa nepýta, či je to demokratické postihovať názor. Mnohí sa tešia, že môj „nepriateľ“ je súdený alebo už odsúdený za názor. A tí druhí dávajú zase trestné oznámenia na svojich „nepriateľov“. Nezamýšľajú sa, že v demokracii každý má mať právo na svoj názor, či už je to pán Rostas, Kotleba alebo pani Biháriová.

Problém sú „náhubkové zákony“, ktoré treba zrušiť. Sú hanbou každého skutočne demokratického

štátu. Navyše sú tak všeobecné, že umožňujú zatvoriť alebo odsúdiť prakticky hocikoho. Závisí to len od interpretácie. A preto je dôležité kto rozhoduje alebo súdi. A pritom v našom veľkom vzore **USA stále platí sloboda slova. Názor nie je trestný čin. Jedine, že by ste verejne vyzývali na vraždu alebo podnecovali ísť podpáliť napríklad banku** a podobne.

Ďalšou hrozbou alebo príležitosťou je náš vzťah k Maďarom. Má to vnútroštátny a aj zahraničný aspekt. Pri vyváženej, kompetentnej ale aj zásadovej politike dobré a korektné vzťahy sa dajú ďalej rozvíjať. Vo vzťahu k Maďarsku je treba mať ale na pamäti, že na jednej strane máme podobné záujmy v oblasti migrácie, ochrany rodiny a tradičných európskych hodnôt. Ale na druhej strane vzťah súčasnej maďarskej vlády k Slovensku sa dá charakterizovať ako vzťah dravca, ktorý je v strehu a čaká na najmenšiu chybu jeho potencionálnej obete.

Jasne to ukázali posledné udalosti k súvislosti so stým výročím Trianonskej mierovej dohody. Najprv sa Slováci (Sloveni) báli oslavovať zmluvu ktorá znamenala záchranu Slovákov. Potom snaha robiť ďalšie a ďalšie ústupky priviedla k nehoráznemu „Memorandu maďarskej komunity“, doručenému slovenskému premiérovi. Ale menej sa už vie čo sa dialo a deje v Maďarsku.

Pri výročí Trianonu pán Orbán diplomatickým a obrazným spôsobom odkázal všetkým Maďarom, že príde chvíľa keď všetky krivdy budú napravené a dostanú sa z „cely smrti“. Len treba budovať silnú armádu a vydržať. Len nedávno Viktor Orbán provokoval susedov mapou Veľkého Maďarska. Rumunsko protestovalo. Slovensko bolo ticho. Medzitým Maďarsko už rozdalo na Podkarpatskej Rusi (dnešné Zakarpatie na Ukrajine) státisíce maďarských pasov, nielen miestnym Maďarom, ale aj Rusínom. Kto sleduje západné ale aj ruské médiá, si všimne, že väčšinou sú presvedčené, že Podkarpatská Rus by mala patriť Maďarsku. Stačí sa pozrieť na mapu a človek ľahko pochopí geopolitické následky.



Tabuľa

Súčasne na slovenskom juhu sa postavenie slovenčiny oslabuje. Obce s maďarskou väčšinou odmietajú otvárať školy so slovenským vyučovacím jazykom. Tabule s označením obcí v jazyku menšiny sa vymieňajú za nové. Častokrát nové tabule s označením obce v jazyku menšiny pôsobia o niečo väčšie ako tabule v štátnom jazyku. A v noci vidíte ďaleko lepšie názov v menšinovom jazyku,

lebo táto tabuľa je reflexná. Tieto tabule sa osadzujú aj v obciach kde počet príslušníkov menšiny je pod 15 percent. Sú to skôr príslušníci štáto tvorného národa, ktorí sú diskriminovaní.

Pán premiér, čo tak namiesto večného ustupovania sa aspoň postarať o to, aby sa deti na Slovensku mohli aj všade na juhu učiť v štátnom jazyku? Ved' už dnes menšiny na Slovensku majú nadštandardné práva a nikto nezatvára školy s maďarským vyučovacím jazykom, hoci niektoré majú aj 2-3 deti. A faktom je, že postavenie slovenskej menšiny v Maďarsku je po každej stránke neporovnateľne horšie.

Vnútorne slabé, rozhádané a rozvrátené Slovensko pri prvej väčšej medzinárodnej kríze alebo historickom zlome má slabú šancu prežiť a zosype sa ako domček z karát. Preto rozumný gazda je pripravený na všetky alternatívy. Medzinárodná situácia sa môže rýchlo zmeniť. USA sú na pokraji občianskej vojny. Predstava o USA ako príklade demokracie pre celý svet utrpela šok.

Rasové a sociálne nepokoje a rabovanie sa prenášajú už aj do Európy. Migrácia neutícha. Ekonomická a finančná kríza postihuje aj Európsku Úniu, ktorá je enormne zadĺžená. Grécky dlh je 181 percent HDP (hrubého domáceho produktu), taliansky 132%, Belgicko (102%) Francúzsko (98%), Španielsko (97%), Slovensko (49%) atď. Tento obrovský dlh po koronakríze ešte narastie.

Európska Komisia (EC) sa chystá si požičať prostriedky za 750 miliárd Euro!! Požičané peniaze budú určené hlavne zadĺženým krajinám južnej Európy a Slovensku má pripadnúť „až“ 8 miliárd. V konečnom dôsledku členské štáty budú musieť aj túto pôžičku splatiť. Európska banka (EB) zase zvýši objem pandemického nákupu aktív na celkovo 1,35 bilióna Euro. A v jednom momente toto tlačenie peňazí privedie k hlbkej kríze.

A čo sa stane potom s narastajúcou sociálnou nerovnosťou a problémami s integráciou migrantov z Blízkeho východu a Afriky? Lepšie na to nemyslieť. Ale jedno je isté. Svet bude náhle iný.

Pripravuje sa Slovensko na ďalší historický zlom? Sladko spinká alebo sa úspešne háda a najnovšie začína súdiť ľudí za nepohodlné názory.

Kto si myslel ešte rok pred Mníchovským diktátom a Viedenskou arbitrážou (september - november 1939) že Slovensko stratí v prospech Maďarska Senec, Galantu, Šaľu, Nové Zámky, Vráble, Levice, Lučenec, Rimavskú Sobotu, Jelšavu, Rožňavu, Košice, Michalany, Kralovský Chlmec a Veľké Kapušany? A v prospech Nemecka Petržalku a Devín? Alebo, že Poľsko sa zmocní Tatranskej Javoriny a Lesnice? Kto nám pomôže, keď príde znova historický zlom? USA? Francúzsko? Nemecko? Kiež by.

Ale aj Turecko, aj Grécko sú v NATO. A vôbec sa ale nezdá, že NATO horí ochotou brániť Grécko alebo Cyprus pred Tureckom. Skôr im pomôže Rusko. Má zmysel aby si Slovensko ešte viac kazilo vzťahy s Ruskom? Múdry človek sa učí na chybách druhých a hlupák na svojich vlastných, ale sú aj takí, ktorí sa nikdy nepoučia. Nebudme hlupáci. Zamyslime sa a poučme sa!!!

Dezider Štefunko